

Betreft: Dienst Kijk- en Luistergeld – toepassing van de taalwetten

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 27 juni 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwoner van Linkebeek, de heer [...], omwille van het feit dat hij van de Dienst Kijk- en Luistergeld een Nederlandstalig heffingsbiljet voor de autoradiotaks voor het jaar 2001 heeft ontvangen, terwijl zijn taalaanhorigheid bekend is.

Voor het jaar 2000 werd het heffingsbiljet hem immers in het Frans toegestuurd.

*
* *

Op de vraag om inlichtingen, hebt u onder meer het volgende geantwoord.

“Volgens de omzendbrief 97/29 van 7 oktober 1997 van de heer [...], voormalig minister-president van de Vlaamse regering, worden alle betaalbiljetten in eerste instantie in het Nederlands verstuurd, en dit niettegenstaande het feit dat de taalaanhorigheid van de houder van een radio- of televisietoestel de betrokken dienst bekend is.

(...) Voorts dient te worden benadrukt dat de taalfaciliteiten geen afbreuk doen aan de wettelijke uiterste betaaldatum voorzien in artikel 7 van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld (in casu 30 november 2001). In dit verband moet trouwens worden gewezen op artikel 58, lid 3 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 dat stelt dat het nieuwe stuk uitwerking heeft vanaf de datum van het vervangen document. Derhalve kunnen de taalfaciliteiten géén bijkomende betaaltermijnen in het leven roepen.

Terzijde kan worden opgemerkt dat de aanslagbiljetten kijk- en luistergeld voor de bewuste periode reeds werden verzonden op 21 september 2001, waardoor er de facto een verlenging van de betaaltermijn was. Indien een Franstalige inwoner uit een faciliteitengemeente zich wenste te beroepen op het (taal)gunstregime en onmiddellijk (re)ageerde, zou hij een Franstalig aanslagbiljet hebben ontvangen nog zelfs vóór de wettelijke begindatum van de periode (in casu 1 oktober 2001).”

*
* *

Heffingsbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 25, 1^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier, de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In het voorliggende geval was de taalaanhorigheid van de klager de Dienst Kijk- en Luistergeld bekend.

Bijgevolg diende het heffingsbiljet voor de autoradiotaks 2001 hem in het Frans te worden toegestuurd.

De VCT is, met eenparigheid van stemmen min één stem tegen van de Nederlandse afdeling, van oordeel dat klacht ontvankelijk en gegrond is.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, alsook aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS